

LISELOTTE

LYSTSPIL-OPERETTE I 1 FORSPIL OG 5 AKTER AF FRANZ ARNOLD OG ERNST BACH
 MED SANGTEKSTER AF Dr. GÜNTHER BIBO. PAA DANSK VED MOGENS DAM
 MUSIK AF WALTER KOLLO
 SCENEINSTRUKTØR ERIK HENNING-JENSEN. — DANSENE AF FRU HELGA EGDØ

PERSONERNE I FORSPILLET:

Joachim, Greve af Lichtenfels	Hr. Paul Hofmann
Elisabeth, hans Hustru	Frk. Karen Pedersen
Ulrich, deres Søn	
Georg Hartwig, Grevens Godsforvalter	Hr. Victor Gabs
Lilly, hans Datter	
Matthias, Tjener hos Greven	Hr. Max Ibenfeldt
Marie, Barne pige hos Hartwig	Frk. Laura Mogensen

Forspillet foregaar 20 Aar tilbage i Tiden paa Grevskabet Lichtenfels.

PERSONERNE I STYKKET:

Joachim, Greve af Lichtenfels	Hr. Paul Hofmann	Mary	Frk. Laura Mogensen
Elisabeth, hans Hustru	Frk. Karen Pedersen	Dr. Marwitz	Hr. Johannes Aardestrup
Ulrich, deres Søn	Hr. Richardt v. Barner	Matthias, Tjener hos Lichtenfels	Hr. Max Ibenfeldt
Liselotte, deres Datter	Frk. Ilse Henriksen	Konsulinde Massenbach	Fru Susanne Friis
Georg Hartwig	Hr. Victor Gabs	Chefen for en Grammofon- og Radio-	
Miss Lilian Hartwig	Fru Jessie Rindom	forretning	Hr. Walther Andreasen
Fritz Timpe	Hr. Wm. Knoblauch	Inspektøren i Hotel „Astoria“	Hr. Erling Schroeder
Willy Timpe	Hr. Preben Irving	Gæster	

Handlingen foregaar i Berlin i Nutiden.

1. Akt: Hos Grev Joachim Lichtenfels
2. — I Butikslokalet i en Grammofon- og Radioforretning
3. — Et Værelse paa Hotel „Astoria“
4. — Salon ved Siden af Dansesalen i Hotel „Astoria“
5. — Hos Grev Joachim Lichtenfels

Længste Ophold mellem 2. og 3. Akt.

Forbi omtrent Kl. 10½.

Paul Hofmann.
 Joachim, Greve af Lichtenfels

Victor Gabs.
 Georg Hartwig
 Godsforvalter.

Karen Pedersen.
 Elisabeth.

Rich. v. Barner.
 Ulrich
 Søn

Jessie Rindom.
 Miss Lilian Hartwig

Wm. Knoblauch.
 Fritz Timpe.

Ilse Henriksen
 „Liselotte“
 Datter.

Laura Mogensen.
 Mary.

Walther Andreasen.
 Chef i Grammofonfor.

Erling Schroeder.
 Inspektør i Hotel „Astoria“.

Max Ibenfeldt.
 Matthias
 Tjener.

Johannes Aardestrup
 Dr. Marwitz

Susanne Friis.
 Konsulinde Massenbach

For Aarhus Theater, der i Øjeblikket faktisk ikke raader over en eneste virkelig Sangstemme, var Operetten et sandt Fund. Det, der var af egentlig Sang i den, klaredes ganske vist ikke eller i hvert Fald kun daarligt. Flere af Sangene naaede knapt over Rampen, skjønt Kapelmesteren, Hr. Thomas Jensen, dæmpede sit Akkompagnement ned til pianissimo. Men da Operetten kun stiller beskedne Krav til det rent musikalske og sanglige — der er i Virkeligheden kun et Par Sangnumre i hver Akt — blev denne Mangel mindre følelig; og den opvejedes rigeligt af de Dansenumre, som var knyttet til hver af Sangene. Thi hvad de agerende manglede i Struben, havde de Gudskelov i Benene. Ja, om det saa var Frøken Laura Mogensen, fik hun en straalende Lattersukces ved en Danseparodi, som i Virkeligheden heller ikke var til at staa for.

Og de andre optrædende dansede med en Teknik som professionelle Dansere. Dette var navnlig Tilfældet med Theatrets nye unge Skuespiller, Hr. Richardt v. Barner. Men i det hele gjorde han sig særdeles fordelagtigt bemærket ikke alene ved et ualmindeligt heldigt Theaterydre, præget af Elegance og Kultur; men i hans Spil, i hans naturlige Replik var der adskilligt, der kunde tyde paa, at Theatret i ham har faaet den unge mandlige Kraft, der med Lethed vil kunne glide ind i det moderne Repertoire.

Ny var ogsaa Hr. Victor Gabs, der fik noget troværdigt og tilforladeligt ud af en i sig selv kjedsommelig Rolle. Og med Glæde gjensaa man Fru Jessie Rindoms hele hypermoderne Apparition.

Endelig gik den lille smilende og glade Frøken Ilse Henriksen som varmt Brød i Publikum. Hun har sin Styrke i sin friske Ungdom og sit glade Smil. Hvad hun har ud over dette, staaer foreløbig i det uviste. Hun raader over en vis medfødt scenisk Sikkerhed; men denne synes mere at bunde i ungdommelig Evne til at gaa paa end just i scenisk Talent. I hvert Fald afslørede hun som Liselotte ikke andet og mere end denne klædelige Frejdighed. Det Dobbeltspil, som Rollen burde give Anledning til — en Komtesse, der ved Tidernes Ugunst er bleven Expeditrice — lod hun ganske ligge og holdt sig til det nemmere, Expeditricen.

Dog slige Finesser interesserede ikke det uhyre modtagelige og taknemlige Rundskuepublikum. Det morede sig brillant og viste det ved at ødsle med sit Bifald. Og saadan vil det nok gaa længe endnu.

Aftenen bød paa en Debut: Frøken Ilse Henriksen som Liselotte. Hendes Stemme var spæd og spinkel; men med et henrivende Ungpigesimal, et frejdigt, unervøst Humør og Sikkerhed og Rytmie over sine Bevægelser spillede og dansede hun sig ind i Publikums Hjerte. Det var absolut en vellykket Debut med Vidnesbyrd om spirende Muligheder for Lystspillet og Dansen — derimod næppe for Sangen.

Nye for Aarhusianerne var Hr. Richardt von Barner og Hr. Victor Gabs. Den første minder noget om Hr. Erling Schroeder — den Gang han begyndte og ikke var fri for en vis Stivhed —; endnu synes han at frygte for at give sig hen i Spillet og at frigive sit Smil og sit Sind. Hr. Gabs' Rolle var derimod fra Forfatterens Haand saa intetsigende, at man ikke paa Grundlag af den kan danne sig et Billede af, hvad han formaar.

Med Glæde gjensaa man Fru Jessie Rindom paa Teatrets Scene, selv om man kunde have ønsket Gensynet i en Rolle, som ligger bedre for Fruens Type og Temperament. Hr. Poul Hofmann, Frk. Laura Mogensen og Hr. Erling Schroeder havde med Fantasi og Humor skabt nogle udmærkede Lystspil-Typer, og i Frk. Karen Pedersens Spil som Grevinde Elisabeth lyste en Poesi og en Varme, som hævede Rollen fra det romansentimentale til det menneskelige.